

„NUMĒŠKIS“

DAUJUOTITÉ (DAUJUOTÉ) VĒKTUORĒJÉ
(gémé Telšiū rajuona Keiniškés kaimé, 7 km
nu Pavandenés)

2021 m. Regionų kultūrinių iniciatyvų centras ir Šatrijos Raganos bendrija išleido prof. Viktorijos Daujotytės-Pakerienės (Daujotės) eiliuotų tekstu, parašytų gimtąją žemaičių (varniškių) patarme, greta pateikiant bendrine lietuvių kalba, sutelktinę „Žemaitinā / Žemaitynai“. Autorė knygos įžangoje rašo: „jei žvalgais nuo Šatrijos, Sprūdės ar Girkždūtės, / kiek daug tos žemės, vandenų, debesynų, / kiek miškų – eglynų, alksnyňų, sodybų, kelių, / kaip ir nieko po vieną, viskas išvien; / tai žemaitynai – ir tie kemsynai, durpynai, liūnai [...]“.

Knygą sudaro autorės eiliuoti tekstai, paskelbti šiose Regionų kultūrinių iniciatyvų centro išleistose knygose: „Balsā ūkūs“ / Balsai ūkuose“ (2010), „Gīvenu vīna / Gyvenu viena“ (2012), „Tatā pariejau / Tai parējau“ (2015), „Žimēni vuobelie / Žieminė obelis“ (2016). Spausdinamas ir naujausias (2020-ujų metų) kūrinys – „Numēškis / Namiškis“, taip pat ir minėtų knygų įžangos. Knygą užbaigia Brigitos Speičytės straipsnis „Ellės, virstančios sėklomis“. Spausdinama ir Vandas Juknaitės esė „Mintys, perskaičius „Žieminę obelį“, menotyrininkų straipsniai apie V. Daujotytės žemaitišką kūrybą.

Knygos skyrių „Numēškis / Namiškis“ autorė pradeda žodžiais:

„numā tor sotarti,
katron vēsi paséraša,
é namatuoma, vuo
sīkēs é so ašaruom,
nuors tuo é nažéna,
prépron̄t éš mažens,
préséžūr, kas ér kāp,
so daiktās soséklausa,
kitam dūd é pats gaun;
numēškis nasēlauža,
jie nuor jiesti, nalauk,
kuol' pasiūlīs, papraša,
jie reik, é pats paséjem,
éš to savoms é jaukoms,
kīk reik, tik é pasépeši –
é saujékiem, é saujuom“

O tada – paaiškinimas... (gal dėl to, kad 2016 m., išleidus ketvirtąjį žemaitiškų eiliuotų tekstu knygutę „Žimēni vuobelie / Žieminė obelis“, autorė buvo pasakiusi, kad tai jau paskutinis jos darbelis žemaičių kalba). Bet... juk nei mintimis, nei žodžiais neįmanoma visko numatyti į priekį, todėl:

„Negalvojau, kad dar pasigirs, o
pasigirdo. Supratau, kad labiau vyriškas
balsas, kurj tik mēginu persakyti. [...]“

Savo pradžiose, kol dar buvau prigimtose vietose, tarp prigimtų žmonių, turėjau ir tėvą, ir senutį, ir dėdžių, vyresnių ir jaunesnių pusbrolių. Augau su trimis broliukais. Mylimas mano dėdė, jauniausias mamos brolis, tik keliolika metų vyresnis, čiupdavęs mane iš moterų glėbių, šokdinęs, mėtęs. Pirmasis mano sakinas – pagal mamą: „Kayliok, ita ita“ – Kaziliuk, pašokdink... Dėdė išmokė mane žemaitiškai keiktis: ūpūze agailiau, tai reiškė: rūpuže velniau... Dar ir negražiai elgtis – znaibitiss... Mažą kélé ant arklio, liepė laikytis už karčių, mokė „vyriškumo“: jei nudribysi, nebenešiosiu kromu (ant kupros). Gal jau keturiolikmetei, besižvalgančiai į veidrodžio šukę, ištaré: graži, graži, tik jau nepradiek gražentis...“

Tas balsas, kurj girdžiu, – jau senyvas, senas, gal vienmetis, bet santykis lyg dvigubas: girdinčioji, klausančioji tarsi ir likusi tame pirminiame patirties laike, jei ir

pasikeitusiame, jei ir priartėjusime prie dabarties. [...]

Visa tai ir buvo parašyta ir „Nomēškis / Namiškis“ užbaigtas 2020-aisiais. Ši kartą skaitytojams siūlome pluoštelį jo fragmentų:

* * *

būk numēškis, nasēlaužik,
mama liüb tāp sakīs, al' ték
savéškems – seserē, švuogeriu,
dā kaiminū artēmesnem;
é aš tāp sakau, al' na ték kétam,
vuo é sau – kuo tau bareik,
esi sava numūsi, numēškis –
é šoneliū sava, é tā mažā pelikē,
kor par žima puo luovas krebždieji,
sīkēs é krameli éskēsdama,
gal' é ana žéna, ka ta luova – numēške

* * *

sava numūsi eso numēškis,
kap jau é sovēsam paréjés éš mēška,
préjaukénts, savi é kitus prēséjaukénés,
katinoka é šonioka, vīta daržū,
bolbis, mielenās židās,
viepūtēni puo šiauris longo,
tus medžius, tieva é sava svadéntus,
tus žuodžius, katrās šneko é našneko,
katrās muokaus gerūjo so visās būti,
žinuodams, ka teso nailgam,
gal' ték kuokē ménutē

* * *

kažén, a žemaitė, kun nuoréntas atskérā
nu kétūn dā bažéna – gal' é ne, tas atskéroms
anūn nuturems; gal' kuoki tropēni, gal' –
ka kažén kas omžins ī, jie é nabžéna, kas tuoks,
sīkēs kap é dvasi, sīkēs kap paukštoks,
vuo gal' é daikts, senoti a tieva dérbts,
jug nu anuo tuoks geroms šerdie; kap é nie
diel' kuo, vuo nores sojémti – apjémti, sotoréti,
nuoréntas é jonti, ka slīst vēskas pruo pérstus,
vuo nagali é nagali nieka ožmérsti

* * *

omžēs naožméršo, – šeritās munuoji
aple kažé kon é na tuoki svarbi; tékrā
mas daug tū omžinomu turiam, muotina
aplei mona batus nosépérktus – nu, na
omžinéenkā, soprask, ménki; o jau tas
omžinateliš, kor bovis, kor nabovis,
jug mérusiu kuožnas turiam daugiau
kap givūn; vuo kāp kuo nažinuom,

nudūdam, ka ī, kas žena, ka omžins žena.
é tas omžins mums kap kuoks dievs,
vuo omžinasté kap puo kuoju padie

* * *

žemaitokā dabā jau ték žerginūsi,
tāp sau nabipamatisi, al' gerā,
ka anūn dā ī Lietovuo, kap é ramiau;
dā vaiks bovau, tievs parsévedi
éš kulkuoza tuoki nadideli, kudluota,
serguntis, unt spronda vuotis éssékélusi,
tievs anon gidi, kuožna dīna tepi so
tuoki jūda monsti, sosévrénis,
staldi laiki, ka mosielés najiesto;
matā, saki, či mūsa palékems, éš
senuovis, pérma reikieji žergūn sava
veislis priseiveisti, vuo ték paskiau
kariauti, gal' é naešniks žemaitukā mūsa
sovėsam, nuors ton vīna pasauguoso,
vés pratēnso – dīna puo dīnuos; kāp
ruona ožsitrauks, galiesi pajuodinieti

* * *

mon musiek napréklausa,
al' mēslijo sīkēs, ka jie tāp trauksmuos,
jug é sosétrauksma, vés mažiau é mažiau,
nabént kuoki koruoni ésgondéns é kap aves
vielek i krūva sogéns;
patēs jau gal' nabgēnsmuos, jau ne,
kaimus paléksma, miestus pliąžas paversma,
dérbončiūn vés mažiau, kik dā, ka so kérvio,
so dalgio galieto, vuo jug puo koruoniu, karū,
marū ték tīk é balīkt, juokiuos mašinerijis

šit matau – susieda vaiks parvažiavés, tuoli
muokénas, pruo longa iveizo, skaita kajén kon
pri puopieriu pasélénkis, tarškén raidékis,
vuo gal' ér éš raidékiu gīvenémrs praséded,
éš tūn skaičioku, gal' é anūs ī kuoki gīvibi

* * *

aitra kažen kuoki bova ton mūsa
vaika apiemusi, gal' ka gérdokli,
nažendi muotina, bova pasélégoujusi, gal' é
diel' tuo narada sau vitas, vuo jug geruos
prégmēti, ték nier kor anuos dieti,
niekam nareik, lek šén, lek tén, pabūn kik
é vielek sogrénzt – – –
vuo jug nosiraména, numūsi apsébova,
so muotina pasétraukiem i šuona,
ožleiduom véskūn; tas vīrs anuos, gal'
é nasosémetrikavén, al' naklausiniejam,
ka ték abodo būto, jug tvarkuos, dérb,
nagali sakiti, vuo vaikioks anūn vés
priš mona akes é priš mona akes

* * *

gérdiejau é par radēji, ka éš tuo
kulkuoženi česa niekam nieks
nabie induomos, nie reikaléngs,
ka dabā, laisvie, vēskas ī kitāp - - -
gal', naséspuoriso, al' aš mēsléjo,
ka žmuogaus gīvenémrs vēsuoks,
vésāp gīvents ī brongos, jug kéta
anam nabūs – é mon, é munājē nabūs,
mēsléjo, mēsléjo, gal' jau é sapnūdams,
vuo nagalio é nagalio atsébosti, a tatā
ba naudos juokiuos ta mūsa pruoci,
tas ejéms ratās – nu tumsuos lég tumsuos

* * *

bamuokslis lékaus,
kik pats éš savis, pradénoks,
tuoks česas teka, vīns tabovau,
muotina nu savis drebieji paleisti;
nadronos, liets, tievūn klausiau,
unt gala gal' é būciō pražovis kor,
traktuorésts, é tas jug gerā, so šaki
nareikieji, pérma dā prékabinietuojis,
par dīnas unt plūga a unt siejaukas,
ta mona sédamoji ī atmošta skaudē

* * *

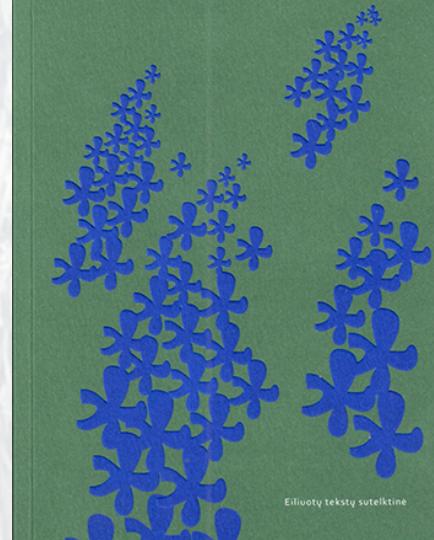
kažen a žmuogos pats éš savis,
nasémuokénis,
namuokénts aplei pasauli soprasti gal',
aplei kūna é dūši, nu, kāp kas ī;
kažé kik gal', na ték éš savis, al' é éš kétūn,
katrī tuoki pat gīvi, gīvenontis,
é anī žena, ka žmonés esam, ka éš
muotinas, téva,
ka mērsam é vēskon paléksam –
é kūm apsivēlkēn, é kūm apsiavēn,
é kon mēsléjam, šnekam, – vēskon

* * *

dokteri augénti mon bova sunkiau
kap sūno, nu, kuol' dā maža,
kap é nieka, é nešiuojau, é lēngavau,
mīliejau baisiausē;
vuo kap jau mergéki, kap é sarmatéjaus;
nuories apsékabénti, al' nadronso,
a anā patéks, a gerā būs, vuo kap jau papokā
pradiejé ruodītis, akes vés nosokso,
é kudie tāp – nažinau;
vuo soauga, muotréška jau, žanuota,
é apsékabéno, ka sveikinūs, é ana tuoki
mon priplaiki, é par pečius paglostau,
kap vaikū, kap tievū tékram é reik

VIKTORIJA DAUJOTĖ

Žemaitinā · Žemaitynai

Eilioty teksty suteiktine

Daujotitės (Daujotės) Véktuorėjės kningas „Žemaitinā · Žemaitynai“ viršielis. Dailininkė Ribakovienė Daimantė

* * *

sīkes jonto, kap kas monis
kažé kuo klaus, klausinie,
al' ka ne, jug jie trobuo ruokūjamies,
tā garsē; vuo jie paštiliukās,
tā aš pats so savém;
é éš kor tas tuoks ipratéms, nažénau,
gal' nu tuo česa, kāp so traktuoriomi vērtau,
sosélažiau, mēsliau ka jau évaléds
palékso,
dā tuoks jauns, vuo niekam nabreikaléngs,
tieva prasiāu, ka naleisto pri monis muotinas,
é pati skénda, é muni tuosi ašarousi
skondéna,
par naktés vés ruokūsiūs, ruokūsiūs,
vuo dabā jau é dīnuom, é dīnuom

* * *

muotin, tunkē sakau, vuo kudie tāp,
éšeto, jie tava vākams muotina, tā é tavi,
vuo gal' kuoki žīmie tami žuodie ébriežta,
gal' muotréška, kāp jau pagémda, tuoki svarbi,
ka jau daugiau kap muotréška, jau muotina,
al' jug é ana mon tunkē saka tievā,
labiaus, ka klaus, kor kon padiejav,
gal' tāp é tur būti, apséok kap rats kuoks,
sogrénzt, éš kor rídieti pradiejis

(Nukelta i 18 p.)

(Atkelta iš 17 p.)

* * *

tas krīzius pri keloka,
matā, dā senoti statidēnts,
pakripiš jau, so tievo ožinateliu
bovuom atkasēn, patīsēnuom kīk,
apsmalavuom, akminās apdiejuom,
al' ē vielek krīpst, tievs veizieji, veizieji,
kažekuo anam trūkst, smūtnas didelē,
galveli unt šuona pakreipis; ton rudini
pasvadēnuom beržiokus pri tvuorelis,
gražē soauga, tuoki tvērti bruolē;
tēk šēmet par lapkriti viejus krīzius
vēsā nokripta, gal' būto ē novērtis, al' tāp
laimēngā atsēriemi i berža dvēšakoma,
kap galva anam unt krūtēnis pasidieji,
lai tāp ē būnī, nabrušioso, nabkušēno;
tēk kāp pasakiti anūkams, ka soprasto
sosēbruoliavēma galībiu – dongaus ē žemis;

-----
ba malduos žmuogos nagal', meldūs ē sava
žuodēs, krīžio so beržo mēnavuojo, ē kap
muotinas ēšmuokēnts eso, prēdedo – amēn

* * *

mona posbruoli vaiks pasijimi tuoki šatréji,
ein kap traktuorios – kiaurā, napagīvens
nabags, ne, anā niekor ē nikumet gerā nabūs,
īškuos, kuo napametus, vuo uns tuoks tīkos;
ē kāp tat ī, kudie kāp tēk tīkims tuos šatréjēs
ont spronda ēr karās, ēr juoda, kuol' nujuoda,
ē tievs anuo, ē aš matiem, vuo uns, mizerēji, ne;
tū šatréju pri mūsa vēsad liūb būs, muotinas anū
dēdžiausē bējuoji – muokēna sūnus:
pamatē ē bék par laukus – – –
nu, teisībi, tas anū pasiutēms, tas pašēlēms
kap ognēs ē jaunus, ē senus trauk

* * *

bējuok buobas so dideli gamarēni,
vēsumet parrieks – a reik, a nareik,
vuo jie dā tīlesnis, tā jau niekor nadēngsi,
mama liūb kap pati sau sakīti, al' musiek
tatā muni muokēna, parspieji, pati gal' ē
pardaug tīki bova, tievs dā liūb pakels balsa,
vuo ana niekumet, nie unt gīvuoli,
nie unt šunīs a katēna, kun jau unt žmuogaus;
ka to kap šašūlietis puo
truoba; tavis kap ē nie; al' jug vēskūn
padērbi, ēšvērdi ē eššlūji, ē juoki alasa, –
tāp ē gērdo tieva sakont

* * *

kāp Lietova jau ēslaisvieji,
mislējau sau – nu dabā ē mon
būs geriau ē geriau, al' nabova,
tī patis darbā, tī patis vargā,
dā ē légas abijūn prēsēdziej,
musiek tīms, katrī vēsa čiesa
pri žemis, pažemēs, mažā kas keitas,
nu, žīnuoms, pats unt savis esi,
juoki tau brigadierius, al' ē atsakīti
pats ož sava atskēroma turi,
puo žemī knīsis, stuogus luopā,
teisībi, sīkēs ē dongus tāp artī,
ka ruoduos galietumi ē ožléptē

* * *

ēš numūn mažā kor teso ēšejēs
a ēšvažiavēs, vuo sogrēnēs eso
daug sīkiu – kap kažē kas paveiksla
tūn pati prīš akis kartuoto ē kartuoto:
pareino, sostuojo unt kalnioka pri krīžiaus –
pasēveizo, a vēskas tabie, apsidžiaugo,
ka tabie – ē klevā, ē vuobelis, ē truoba,
ē munuosēs skepetoks kap kuoki šīsēki;
spalvas tuokis skaistēs, ē vēskon iveizo
ēš tuola, ruoduos, ka ē ton dieva kārvēki
rauduona ont žali atuola

* * *

nie mon ta grībini tāp patēnk, nie kun,
vuo grībauti – jie, didelē patēnk,
kap dornios kuoks makliniejo, makliniejo
pu mēškiokus, pamīškēs, padaubēs,
ka tēk iveiziečiō ton rauduona kepurēki –
matā, pri mūsa daugiausē rauduonvēršē,
baraviku mažā, vuo prastūn najemo,
munājē grībā patink, ruoda, jie parnešo,
al' pati ne, nein, baisē baugi ī, vuo aš – ne

* * *

tuo sava mēškioka neso ēšnuomavēs,
ne, ē karvi pri anuo pīvuo ganoos, ē avēs,
vēdurie ī keli seni medē ēšlēkēn, eglis,
tuokiūn dabā pajīskuoti reikto, vuo vīnuo
jau daug metu erelis gīven, lēzda eglie tur,
tāp dailē pri kamiena prēglausts, prētaisīts,
erelioks, ē pati tuoki pat, nadēdeli tuoki,
al' kāp lek, kāp sparnus ēšskleid, nasomaišīsi
ka erelis, ē snapā lēnkti, balondie pasēruoda,
jauto, ka tī patis, ka numēškē, ēlgā skraida,
kap ē sveikēnas, mēslējo, ka anī tatā dongo
vēs ēš nauji pasēdalēn, kor anūn, pasēžīm,
ont žemis ē neso matis, pasiņiomp kun ē vielek
pakēln, dongus anīms svarbiau;

tuokī garsekalbē, tatā na mas, tēk kvīkst kvīkst,
pasēklausau ē ramiau palikt – vēsi numūsi,
ē šonoks tus balsus paženst, napīkst

* * *

ēš kor ta pasauli tvarka, ēš kor,
ka kuožnas paukštuitis žena,
kun lesti, ē kun ēšmesti, kuožnam
kalba atskēra; nu, kad ne, kap
nuori, napašnekiesi, tvarka ī,
ēr tarp žuodžiu, ēr tarp vardūn,
tvarkuos naēšgalvuosi, – ana ēš
gēlē kēln; teisībi, žmuonēs vēs miegēn,
kažekuoks naramoms anus gen ē gen,
dabā vēs gērdo – gamta sauguoti,
gamta sauguoti; vuo mon ruoduos,
ka gamta pati ēšsisauguos, al' žmuonelē,
jie ē tuoliau tāp aklā givens, – ne

* * *

sīki avis i gorba varēniejau,
vēsas jau suveji, vuo vīna sostuoji,
kuojēkēm ēsēspīri, tuoki stēcas,
napavaruoma, kap ē klausuos kuo,
kap ē pasakīti munī kon nuor;
vuo kon žmuogos žēnā, gal' jie nieks
monis nasēklausīto, nasēruokūcī
ē so savēm, vuo jug ē stēcas sīkēs eso –
akurat kap ta avēs

* * *

sūri bova ta ašara,
stuovieji gerklie ēlgā
kap kuoki ašaka –
nanorīno ē nanorīno,
tuo aštrē kartumīna–
a bova diel' kuo,
a bova – ē tuo šē dīnā nažinau,
ē dūs Dievs, nabsožinuoso

* * *

tunkē sava muotina prēsēmeno,
kāp ana pri koknis kon nuorēnts
pasakuo, ka ē aplei tūn Kasti, musēk
tat Kuonstancejī, pamēslīti tēk, ēševezī
so kūdēkio posis metu ē so ūvēs, jau senās,
vīrs kontēk bova žovis mēški, jauna jaunintelē,
vuo jau našlie, galieji jug tū seniu atsēsakiti,
palēkti,
vuo ne, napalēka, varga, sargēna ēlgā,
Sēbēri ē pakavuoji,
prabova a aštūnis metus, pargrēnža,
mergelēki jau paaugusi,
pati fermuo karvēs mēlža, liūb sakīs,

ka so gīvuolēs eson lingviau kap so
žmuoniemis,
kuoki skausma ana turieji unt šērdīs,
kuoki skriauda naožlīgēnāma

* * *

mona tievs ba arkli nagaliej, i
liūb sakīs, ka ē arkli prakaits anam skanos,
vuo aš jau ne, tas traktuorios būs mona
arklīsti ēšmošis,
ē dabā veizo i arkli tieva akiem, tieva
delno paglostau,
al' jau retā tun arkliūn kor bie,
tieva paskotēnis bova Bieroks,
raišiuoji tuoliau nu žmuoniūn, pri glūsniu

* * *

kun ēš tieva eso ēsēdējis i galva –
ka ē gīvūns, ē gīvuolis, kuožnas gīvs
tor teisi sava smerti solaukti ēslaisvēnts,
naprērēts, nasopončiuots, napakēnkīts,
napažabuots, – mēslējo, ka uns mon aplei
arklius saki, al' ē aple visus gīvus,
ē aplei žmuonis, aplei laisvi, sava smerti
solaukti napaniekēntam, naapleistam

* * *

kuoki knēnga sīkes paskaitau,
jie aplei gīvenēma, al' mažā tuokiūn,
ka žmuonēs kap ē atpažinčiō; ka tāp
kas ka ē ton Kastis lēkēma aprašito,
ne, nier, namuok rašituoj, ēš galvuos
musiek vēskon jem, ēš galvuos,
kap kitāp, al' gal' reikto na ték ēš savuosis,
ték sunko i kēta mēntis ieiti, kū baisesni
pragara žmuogos ēškēnt, tū daugiau tīl,
nieka napasakuo, vuo ē kun pasakīsi,
jug tuo, kas baisē bova a ī, nieks
pasakit ē nagal, gal' ē žuodžiu tuokiūn nie;
vuo gal' ož mumis jau vēskas papasakuota,
ka mas ē tas knēngas naētelpam –
jau mūsa bieda:
na tāp gīvenam, na tāp šnekam, na tāp
apsēriedēn

* * *

mona tievā i muni veizieji
ba juokiūn ceremuonēju,
savs vaiks ī ē nuosavs,
žinuoji, ko mon reik, ko ne,
ē aš klausiau tievū,
jau ē žanuots būdamas, jie ko

praši a līpi; vuo pats jau kitāp,
nasēkēšo, jie ē mēslējo, ka kreivā kas,
nutilio, jie ē skaude, kun padarīsi,
kuožna gīvenēms ī anuo patīs, jie ē vaika,
sogadēnti gali, vuo napataisīsi, reik atsargē,
reik viñīms pri kētūn taikītis

* * *

nu ka ne, nu ka tékrā na so kožno
gali kap so žmuogom, nažinai, gal'
uns ož muni ē gerēsnis, al' ka namatītē
nie to geroma, nie to anuo ēšgērtuoji rūma

* * *

vīns augau, nie bruoli, nie seserīs, gal' ē tudie
ož kētus vīnesnis, gal' ē namuoko, ka so kēto
kun nuors tāp lēngvē, pačio pavēršioko,
jie jau šnekūs, tā nuoro, ka ē so monēm
ēš rēmtūju, ka nanuleisto vēskō jūkās,
ka ēš šērdīs; ka so rūpesnio,
žmuogaus žuodē kap onglis pelenūsi,
sunkē ī anas épūsti

* * *

gali dokteri ē daugiau mīlieti,
al' virū kuožnam sūnos ī didelē svarbo,
ē nieka či napadarīsi, ba sūnaus naramo,
kap ba kuoki paromstī, žēngsi –
naparžēngsi;
savōji ēlgā laukiau, pats mažāsis mūsa,
kāp jau pareji, mon vēskas kap ē nusēšvīti,
kētāp pamačiau vēskūn, pamēslīti ték,
pats sau ižadus daviau, ka dabā žmuogos būso
ē priš Dieva, ē priš žmuonis, gal' ē tāp nabovau
kuoks šašvalka, al' kap ē nuoriejau, ka muni
kas tékrēntu, baustu, jie žuodi nasēlaikīso,
vuo diel' tuo, ka sūnos, ka dā tuoks mažilītis

* * *

jie eino par mēška ē ēšsigoñsto kuo,
tieva pamuokēnēma atsēmeno:
stuokis pri medi, kū stuoresni,
prēsglausk stēprē, sauguokis
ka ēš nogaras kas naožpolo,
runkuom vēs kažē kīk atsegēnsi,
jie ē nieks nieka, medis apramēns,
kap ē apsergiets, kap ē na vīns

* * *

neso gīduorios, na i tieva,
nu, pagīsto so kitās, jie pavadēn, pētarō, al'
ē klausaus sīkio, ka naprašuokčiō,

naēšsēšuokčiō;
kalnā tī mūsa, nu tékrā, ē kelēs, ē balso
apvaikščiuojami,
kap ē kon ēšgērsto, kap ē kuoki keli slapta
pamatau a kūlgrēnda, vuo sīkēs
ē žmuonis savūsius, kituonēškus,
kap ē švīsuos ēš aukšta apšīstus

* * *

dīva vakar mačiau –
pamēslīti tik, traktorioks,
tuoks drīžūts kap kolorads,
vīns pats sau par lauka važiū,
juoki traktorēsta, veiziejau, veiziejau,
kap to, gīvati, apsēgrēnši,
ē nieka, kap niekor nieka bērb atgal;
mat, pri miestali ī tuoks baguočios,
tēn anuo dvars, ē tas koloradoks anuo, vuo
gal' kuoks aitvars, traktuoriumi pasivertis;
smūtnas parejau, munuoji klaus, kas ī,
kas napatēka, vuo kas gal' patēkti,
jie jau ē traktoriaus nabie tékra

* * *

sūnos paskombēn tunkē,
ka ē nadaug kon, al' ē tas gerā,
vakar klaus, vuo kāp mama, kāp badēktū,
kēta sīki būs anuos eilie pasēruokūti,
diktū dā, sakau, šēt kiutinie puo truoba,
kap to sakā, kuoki tēn žuodi – nabsopront,
vuo jug žuodis kap žuodis, ē aš tunkē
kiutiniejo puo kima, vuo i ganīkla kiutēno,
nu tāp ēš lieta, i žemi pasiveiziedams

* * *

nu, vītas kapūsi mums dā ožtenk,
tatā na kuokiami Vēlniuo,
mums nareik degēntis,
cieli kavuojamies; kap ē atsargiau, vuo
kun gali žēnuoti, jug gal' dā préseiti
ē atsēkelti, ē viel' i žemi pareiti

* * *

tuo pūsdērvie,
kor nieks naaug,
pasēsokusiuo i pēliakalnus,
omžinā vējis trauk,
kap kas tēn būto – dejūto,
vuo jug ēr ī,
Alkopis – aukopis musiek,
Gērgždūti